

САВЕТ ЗА ШТАМПУ
Комисија за жалбе Савета за штампу

ОДГОВОР НА ЖАЛБУ

САЊЕ ТУРЛАКОВ

Пуномоћник друштва "Ringier Axel Springer" доо Београд, Жоржа Клемансоа 19 (матични број: 17134990), издавача јавног гласила "Блиц", по уредном пуномоћју које доставља под 1/, благовремено се изјашњава на наводе подносиоца жалбе Сање Турлаков, као што следи:

Жалба је неуредна зато што се пуномоћје за заступање не односи се на подношење жалбе Савету за штампу.

Уз дужно поштовање подносиоца ове жалбе, и опреза ради, принуђени смо да истакнемо овај приговор, зато што не видимо да је пуномоћник овлашћен да поднесе жалбу Комисији савета за штампу у име свог клијента Сање Турлаков обзиром да се списак овлашћења не односи на подношење жалбе пред овим органом.

Имајући у виду наведено, предлагемо Комисији да жалбу одбаци као недопуштену.

Објављивање предметних информација је допуштено.

Дневни лист "Блиц" је користећи се слободом јавног информисања објавио спорне текстове. Тема тих текстова су информације о којима јавност има оправдан да зна и то да је Милан Поповић, угледни српски бизнисмен, поднео пријаву Адвокатској комори против адвокатице Сање Турлаков због повреде обавезе чувања адвокатске тајне и давања поверљивих информација његовој бившој супрузи Северини Вучковић.

Јавност има оправдан интерес да зна како раде адвокати у Србији и ко су адвокати који се не придржавају Кодекса адвокатске етике. С обзиром да су новинари, уз информацију да је Милан Поповић поднео притужбу Адвокатској комори, добили и документацију која потврђује ове наводе на основу чега су се уверили у њихову истинитост, одлучили су да спорне текстове објаве.

Неосновани су наводи из жалбе да су неистините информације да је „подносилац жалбе радио иза леђа Милану Поповићу и да је информације које је имала у вези имовине г-дина Поповића преносила г-ђи Вучковић“ (страница 2, пасус 1 жалбе). Из доказа објављених у спорним текстовима и то доказа да је подносилац ове жалбе пуномоћник г-дина Поповића и копије мејлова које је упутила г-ђи Вучковић, произлази да су објављене информације истините и да подносилац жалбе јесте „радила иза леђа“ свом клијенту, имајући у виду да он није знао за садржину мејлова које је упућивала г-ђи Вучковић, а неспорно је да је преносила и информације о имовини г-дина Поповића г-ђи Вучковић (молимо Комисују да изврши увид у наведене мејлове који су садржани у спорним текстовима дневног листа „Блиц“).

Према томе, новинари су се користили правом на слободно информисање и објавили информације које су истините, потпуне и чије је објављивање допуштено.

Не постоји повреда Кодекса новинара Србије у овом случају.

Објављивањем спорних информација није учињена повреда правила Кодекса новинара Србије (у даљем тексту: Кодекс).

Неосновани су наводи из жалбе да је прекршен Кодекс и то члан 1, поглавља 1. због тога што су „Блиц“ и новинари повредили начело истинитости извештавања преневши информације да је г-ђа Турлаков одавала тајне о имовини г-дина Поповића.

Дневне новине „Блиц“ и новинари, нису повредили Кодекс јер су тачно и објективно пренели информације које су истините. Такође, у тексту нигде не пише да је подносилац жалбе одавала тајне о непокретностима, како се то представља у жалби, већ да је саветовала Северину Вучковић о томе које непокретности поседује њен бивши супруг и да јој је предлагала како да поступи у циљу добијања што више новца.

Нетачни су и наводи из жалбе да подносилац жалбе није одавала било какве податке осим података који се сматрају јавним и који су објављени на сајту Агенције за привредне регистре, зато што се из мејлова види да подносилац жалбе предлаже г-ђи Вучковић да из катастра непокретности прибави све изводе из листова непокретности за све непокретности г-дина Поповића, а који подаци се не могу наћи на интернет страници Републичког геодетског завода, како се то нетачно у жалби наводи.

Неосновани су наводи да је повређен члан 1 седмог поглавља Кодекса зато што је повређена приватност г-ђе Сање Турлаков (страница 2, пасус 2 жалбе).

Наведени члан прописује да је новинар дужан да поштује приватност, достојанство и интегритет људи о којима пише и да је право на приватност сужено кад је реч о јавним личностима и носиоцима јавних функција.

Скрећемо пажњу да објављене информације не представљају информације из приватног живота, те да због тога не може постојати повреда наведеног члана Кодекса, који управо говори о објављивању приватних информација. Наведене информације се ни на који начин не односе на приватан живот подносиоца жалбе, већ су то информације које се односе на њен професионални рад као адвоката.

Према томе, осим што су имали право да објаве ове информације, новинари су имали и дужност да извести јавност о сумњи да једна адвокатица не поступа у складу са Кодексом професионалне етике адвоката који, између осталог прописује и:

- да су част и поштење одлике професионалног рада адвоката (члан 8, став 1. Кодекса).

Уз дужно поштовање тужиле, ми сматрамо да није у складу са Кодексом професионалне етике адвоката да један адвокат, према нашем најбољем сазнању, истовремено заступа два физичка лица за која зна да су у спору (или зна да ће бити у потенцијалном спору) и када јој је несумњиво познато да се налази у директном конфликту интереса и да информације добијене у оквиру рада на предмету једног клијента доставља другом клијенту с којим је овај у супротстављеним интересима са саветима како да те информације искористи против клијента кога заступа. Потпуно је ирелевантно да ли су ови подаци јавно доступни, зато што су ти подаци иако јавно доступни (а нису) од значаја за успех у спору против њеног клијента. На овај начин је адвокат не само откривала чињенице већ нешто много горе давала је правне савете једном клијенту против другог клијента кога је заступала.

- да се адвокати смеју користити само допуштеним и часним средствима (члан 8, став 3. Кодекса).

- да адвокатску тајну представља, између осталог, све оно што је адвокат сазнао или прибавио у предмету свог клијента (члан 14. став 1. Кодекса).

- да адвокат савесно мора да процени све околности које могу упутити на закључак о томе шта клијент жели или шта је у његовом интересу да остане поверљиво (члан 15. став 2. Кодекса).

- да чак и општепознате, јавно објављене или у јавне књиге заведене чињенице, адвокат је дужан да чува као тајну ако изношење

тих чињеница може да поверди интерес клијента (члан 15. став 2. Кодекса).

- да адвокат не сме да ступа у разговоре са супротном страном без знања клијента (члан 42, став 3, тачка 4 Кодекс)

У конкретном случају, иако је подносилац жалбе пуномоћник и једног и другог бившег супружника, неспорно је да су они супротне стране у тренутним поступцима који се воде пред судом и сама чињеница да подносилац жалбе заступа и једну и другу страну у одређеним судским предметима је дискутабилна са становишта Кодекса професионалне етике адвоката.

Објављивање спорних информација је дозвољено у складу са Законом о јавном информисању (ЗЈИ).

Објављивање спорних информација је допуштено у смисла члана 1. и 2. ЗЈИ који прописују слободу изражавања и то да нико не сме, ни на посредан начин, да ограничава слободу јавног информисања.

Новинари су у свему поступили са дужном новинарском пажњом прописаном чланом 3 ЗЈИ и информације пре објављивања проверили код више извора укључујући и г-дина Поповића и надлежне из Адвокатске коморе Београда. Тек када су добили потврду истинитости ових навода, објавили су спорне текстове.

Дневне новине „Блиц“ су објавиле у целости и реаговање подносица ове жалбе и верно пренеле наводе друге стране, остављајући читаоцима да донесу свој суд.

Такође, члан 4. закона о јавном информисању (ЗЈИ) прописује да се у јавним гласилима слободно објављују идеје, информације и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, а што је овде случај јер јавност мора да има сазнања о томе како адвокати обављају свој посао.

У складу са чланом 4, став 2 новинари имају право да извештавају своје читаоце о информацијама о којима имају оправдан интерес да знају без обзира на начин на који је прибављена информација.

Скрећемо пажњу да извештавање јавности о догађају за који постоји оправдан интерес је не само право јавног гласила, већ и његова законска обавеза, тј. слобода изражавања ужива нарочиту заштиту Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (ЕК), као један од суштинских темеља демократског друштва. Према томе, дневне новине „Блиц“ имају право да саопштавају информације од јавног значаја, у складу са чланом 1. и 2. ЗЈИ.

Молимо да приметите, да је став Европског суда за људска права да ограничења слободе медија морају да се тумаче уско и да се у сваком конкретном случају мора убедљиво утврдити и показати да постоји неопходна потреба и услови за ограничења у демократском друштву као што је наше, нарочито с обзиром да је дужност новинара као и јавних гласила да саопштавају информације и идеје о свим питањима од јавног интереса, што обухвата и информације које се увек не свиђају поједницима на њих не остављају пријатан утисак и слично.

Имајући у виду све напред наведено, предлагемо да Комисија за жалбе Савета за штампу одбаци жалбу као недозвољену односно одбије жалбу као неосновану.

У Београду,
14.10.2013.

"Ringier Axel Springer" доо
кога заступа:

advokat
Dušan M. Stojković
OPŠTINO ADVOKATSKO DRUŠTVO
STOJKOVIĆ & PREKAJSKI
BEOGRAD 28A, Beograd